

גליון היכל הקודש

מוצאי החג	הדלקת הנרות	ירושלים
7:42	5:56	
7:43	6:12	בני ברק
7:42	6:05	בית שמש
7:42	6:05	מודיעין עילית
7:40	5:58	צפת
7:40	5:53	יבנאל
7:43	6:04	אלעד
8:00	6:30	אומן

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 12, גליון 1 (571)

ראש השנה, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: שמואל ב' כ"א-כ"ב | בבלי: כתובות פ"ב | ירושלמי: עבודה זרה כ"ב | תוספתא: חלה ב' | רמב"ם: מכירה כ"ג

מוהרא"ש מספר

אומן ראש השנה

אשרינו שזכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, אשר הזכות הזו אי אפשר לתאר ולשער כלל, ואין מלים להסביר לבן-אדם מעלת הזוכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ראוי לשמח מאד מאד, "אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות השם היא מעדנים" (נחמיה ח, ט); וזה נאמר על ראש השנה. ופעם אחת התבטא רבנו ז"ל ואמר בזו הלשון: מי שהיה אצלי בראש השנה, כבר אין צריך להתענות על עוונותיו, ומי שלא היה אצלי בראש השנה – לא יועיל לו שום תעניתים (ת"י-מוהר"ו, סימן תצא). כל-כך החשיב רבנו ז"ל את ענין מעלת הראש השנה.

<<<<

מילה של התחזקות

קח אתך משניות ותהלים קטן שיהיה לך מה ללמד בדרך ושלא תטמא את עיניך. מוהרא"ש ספר, היה חסיד ברסלב רבי שמואל צציק ז"ל, הוא אומר: "כשנוסעים הביתה מאומן שאמרו שם 'תקונו הפללי', אחרי שהיו בקניב בשדה התעופה - כבר צריכים לחזור לציונו של רבנו לומר שוב את ה'תקונו הפללי', כשעוברים בשדה התעופה המלכלך שמטמאים בו את העינים, בפרט בקניב, שם הגוים האוקראינים הם הכי ירודים שיש".

במקום לצפות בסרטים של גוים, קח משניות ותגיד פרק אחר פרק - זה ירחץ את הנשמה שלך; סרטים הם שקר ודמיון, זה לוקח את המוח של האדם ושורף את המוח, על ידי זה מאבדים את כל הטעם בתפלה. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א, סימן נ): "כי כל הפוגם בבגרות, אין יכול להתפלל", כל התפלה היא ענש בשבילו.

(עצתו אמונה האזינו תשע"ז)

הנהגות ראש השנה

רבינו ז"ל אמר (שיחות ה"ו, סימן ב'): טוב מאד להשליך עצמו על השם יתברך, ולסמך עליו, ודרכי כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני התלויים בי על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד, גם אזי אין צריך לדאג ולחשב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך, ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר, הוא ירצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום-טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות על אותו השבת או היום-טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, ואזי איך שמתנהג באותו השבת יום-טוב, שוב אינו חושב וחושש כלל - שמה לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך, וסמך עליו יתברך לבד.

ועל-כן מה טוב ומה נעים עכשו, שנקנסת שנה חדשה, שתאמר בפה מלא נסחת: "הריני מקשר עצמי וכו', לכל השנה הזאת וכו', ותרחיב את הדבור כפי צחות לשונך, ותמסר עצמך הינו את מחשבתך, דבוריך, ומעשיך, ואת כל אלו התלויים בך וכו' לגמרי אליו יתברך, ותבקש ותתחנן, שלכל תעבר על רצונו יתברך כלל, חס ושלום, כל השנה, רק תהיה כרצונו יתברך, וזה מועיל מאד מאד.

אין לתאר ואין לשער כלל את גודל המעלה כשאדם מבטא את רצונותיו אל השם יתברך, אפילו שהוא עדיין לא כל כך טוב, הוא עדיין לא מתנהג כראוי לגמרי, אבל הוא לפחות אומר להשם יתברך מה הוא באמת היה רוצה להיות, מה הוא באמת היה רוצה לעשות (לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימנים לא, טו).

רבינו אומר גם שבראש השנה צריך להיות חכם, שיחשב רק מחשבות טובות, שייטיב השם יתברך עמנו (ע"ז שיחות ה"ו, סימן כא), זה גם מה שרבנו אומר כי שהעקר תלוי במחשבה, כי במקום שאדם חושב - שם כל האדם (ע"ז שם, חלק א', סימן כא); ועל-כן תחשב רק מחשבות טובות במשך כל ראש השנה, ותשמר את עצמך מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, ורק תכניס בדעתך שהכל יהיה טוב, ואז באמת יהיה לך טוב כל השנה, כי בראש השנה צריכים לשמר מאד מאד על המחשבות.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא לדבר בראש השנה מה שאין צריכים, ואמר (שיחות ה"ו, סימן כא): בראש השנה ביום הראשון צריכים למעט בדבור מאד מאד, וכן נוהגים אנשי שלומנו מדור דור לא לדבר במשך כל ראש השנה שום דבור.

וגלה לנו רבנו ז"ל בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אשר קדם כל גזר דין שרוצים לגזר על האדם, שואלין את האדם בעצמו, והוא דן את הדין על עצמו (ע"ז לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימן ק"ט), הינו שאדם מדבר על משהו מה שמדבר, או שואלים אותו: מה אתה אומר על פלוני שעשה דבר זה, והוא פוסק ואומר שמגיע לו כך וכך וכדומה, ואינו שם על לב, שאז הוא דן את עצמו.

על פן צריך לשמר מאד את הדבור כל השנה, ובפרטי פרטיות בראש השנה, שאז ספרי החיים וספרי המתים פתוחים (ראש השנה לב), דנים את האדם לכל השנה, לכן צריך להזהר לא לדבר הרבה, כי עלולים חס ושלום לפסק לעצמנו גזר דין רע.

אשרי מי ששומר את פיו בראש השנה ולא מדבר מה שלא צריך, בודאי יהיה לו שנה מאשרת וניעימה.

גם אומר רבינו (שיחות ה"ו, סימן כא): "בראש השנה צריכים להיות בשמחה, וגם צריך לבנות בראש השנה". האמת היא ששני הדברים האלו הולכים ביחד, מצד אחד צריכים לשמוח מאד שזכינו להגיע אל רבינו שמחזק כל אחד לחזר אל הקדוש ברוך הוא, אבל זה גם גורם לבכיה ולחרטה למה עד עכשיו לא התנהגנו כראוי.

אשרי מי שזוכה להיות בשמחה בראש השנה, והוא בוכה מרוב שמחה שהוא זכה לבוא אל רבנו, בודאי תהיה לו שנה טובה ונפלאה.

סבוב אחד, והשנה עברה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ה' פרשת וזאת הברכה-א, ח' תשרי, שנת תשע"ח לפ"ק לכבוד ... גרו יאיר

כבר נכנסנו לשנה החדשה, אז עליך לזכר, סבוב אחד והשנה עברה; הצדיק בעל הייטב לב זכר צדיק לברכה מפרש את הפסוק (דברים יא, יב): "תמיד עיני ה' אלקינו בנה, מרשית השנה ועד אחרית שנה", שואל בעל הייטב לב, למה קדם כתוב השנה עם ה' ובסוף כתוב שנה בלי ה'? אלא כי כל שנה האדם חושב השנה הבאה הולכת להיות השנה המצלחת והוא עושה הרבה קבלות טובות, אבל כשמגיע סוף השנה רואים שעברה שנה כמו כל השנים, מראשית השנה - בתחלת השנה חושבים שהולכת להיות השנה בהא הידיעה, אבל בסוף זה נשאר שנה - כמו כל השנים.

לגבי מה אני אומר לך את זה, כי עכשו חזרנו מצינו של רבנו ז"ל, קבלנו עלינו הרבה קבלות טובות, אז עלינו כבר להתחיל לקיים את כל הקבלות הטובות כי השנה כבר התחילה, סבוב קטן וכבר סוף שנה.

נוהגים לאכל מראש השנה עד שמחת תורה 'חלות עגלות'; יש הרבה טעמים לזה, חשבתי על טעם פשוט, שרוצים להראות לאדם, סבוב אחד, והשנה עברה. כי בדרך כלל אדם עושה קבלות חדשות לשנה החדשה, אבל עוד לא עכשו, הוא חושב לעצמו: 'אחרי החגים מיד אתחיל ללמד ולהתפלל במנין, וכדומה, אחרי החגים מתחילים תורצים אחרים למה עוד לא להתחיל עכשו, וכך מסתובבת כל השנה ועוד שנה ועוד שנה עד שכל החיים עברו ריקים מכל; לכן אוכלים חלות עגלות מיד בתחלת השנה, שהאדם רואה שרק סבוב אחד וכל השנה עברה, כפי שרבנו אמר: "במוצאי ראש השנה אני כבר שומע את השמש דופק להעיר לסליחות".

לכן אבקש ממך, ראה ללכת לבית הנקטת שלוש פעמים ביום להתפלל במנין, כך תהיה לך פרנסה, כפי שמוהרא"ש אומר: "אם מתפללים במנין, מקבלים דבר שבמנין (כסף)", פרנסה יש כשהולכים לבית הנקטת להתפלל, פרנסה יש כשלומדמים כל יום קצת חומש רש"י, כמה פרקי משניות וקצת גמרא וכו'; עובר יום ועוד יום שבו ועוד שבו ומה נשאר מאתנו? רק המעט תורה ותפלה שאנחנו חוטפים בכל יום.

לכן מאד אבקש ממך, חברי היקר והאהוב, אם אתה כבר כן אצל רבנו, כבר זכית לשבר את כל המניעות וכו' וכו', למה שלא תצית לרבנו ללמד כל יום את השעורים כסדרן שלך, כך תזכה להצלחה בכל דרכיך.

השם יעזר שתצליח בכל דרכיך. גמר חתימה טובה ושנה טובה ומברכת.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשע"ח)

לכן צריכים אנו לשמוח מאד שזכינו להתגבר על כל הקשיים ולבוא אל רבינו על ראש השנה, אנשי שלומנו נוהגים לרקד ולשמוח במוצאי ראש השנה על הזכות שזכינו להיות באומן אצל רבינו על ראש השנה.

לקחת הביתה דברים טובים

ולכן ראוי לכל אחד מאנשי שלומנו, שזכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, לשמח כל השנה, ולא ידאג כלל, ובלבד שיצית את רבנו ז"ל, ויקים את עצותיו הקדושות בתמימות ובפשיטות גדולה בלי שום חכמות והשכלות עצמיות, שזה נקרא שלמות ההתקרבות אל הצדיק, והיסוד והעקר אצל רבנו ז"ל היה "תפלה והתבודדות", וירגיל את עצמו לילך במקום פנוי שאין שם בני-אדם, וידבר וישיח ויספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ויספר בתמימות ובפשיטות כל מה שעובר עליו, ויבכה ויתחנון לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו שיזכה לצאת מהבלי.

על האדם להרגיל את עצמו לדבר ולספר ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, וידון את עצמו לפניו יתברך כל מה שהוא עושה, וירבה בדבר זה מאד כפי צחות לשונו. שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על-ידי התבודדות. והיה רבינו מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתים, ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על-ידי התבודדות.

הפה הוא המפתח להצלחה, עם הפה יכולים להגיע לכל הדברים הטובים שבעולם, אפילו שכאשר האדם מסתכל על עצמו ובכלל לא נראה לו שהוא עוד יצליח בחיים, כל חייו הם כשלון אחד גדול הן ברוחניות והן בגשמיות, כמה שהוא כבר ניסה להתרומם ולקחת את עצמו בידיים, זה אף פעם לא עלה בידו. אבל אם יהודי היה יודע את הפח שיש לו בפיו, אזי הוא היה מתחיל לדבר אל השם יתברך, הוא היה מספר לו את כל עברו, הוא היה מבקש מהשם יתברך כל מה שהוא צריך ברוחניות ובגשמיות, וכך הוא היה יוצא לאט לאט מכל הבעיות והקשיים שלו, והוא היה מצליח בחיים באופן הכי יפה.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רכח): בודאי נמצאים כשרים אף-על-פי שאין להם התבודדות, אבל אני קורא אותם "פליטיס" -מבהלים ומבלבלים. כי מי שאינו מתבודד עצמו עמו יתברך, הוא תמיד מבהל ומבלבל, לא כן מי שמרגיל עצמו להתבודד בכל יום עמו יתברך, ומדבר ומשיח את כל עם לבבו אליו יתברך, על ידי זה נדמה כמו האדם אחר השנה, שדעתו נוחה ומישבת היטב, בלי שאדם מדבר אל השם יתברך הכל ישנוני, ואפילו כשכבר לומד ומתפלל, הכל הוא בבחינת שנה, שהמחין שלו ישנים, הוא לא יודע מה הוא רוצה בחיים.

אבל כשמתחילים לדבר אל השם יתברך, אף שבהתחלה נדמה לאדם כאילו זו עבודה קשה עד מאד, עם כל זאת כשמרגיל את עצמו בדרך הנוראה והנפלאה הזו, אזי ירגיש כל מיני טעמים ואשר בחייו, וזה יבנה לו את הבטחון העצמי, ויוציאו מהשאול תחתית ומתחתיו שגפול לשם. ואז כבר אינו מתירא ואינו מתפחד משום בריה שבעולם, ואינו תלוי ביד אחרים כלל, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ויודע שכל ישועתו ותקותו ותכליתו תלויים רק בידו יתברך.

לכן הדבר הראשון שעלינו לקחת הביתה מאומן הוא להתחיל לדבר אל השם יתברך בשפת האם, וכך נזכה לחיים מאשרים.

להיות בשמחה

הדבר השני שצריכים לקבל על עצמנו הוא להיות בשמחה תמיד, לא להיות נפולים בדעתנו, יהודי צריך תמיד להחיות את עצמו עם הנקודות הטובות שיש לו, לשמוח עמן ולא להסתכל על הדברים הרעים שיש לו.

הן ברוחניות גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שאדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו נקודות טובות. היצר הרע אוהב לשבר את האדם שהוא כבר לא שנה כלום, הוא מלא בעברות והקדוש ברוך הוא כבר לא צריך אותו.

האדם עוד חושב שהוא עושה דבר טוב בזה שהוא שבור, הוא הרי שבור בגלל העבירות שהוא עשה. אבל הוא לא קולט שעל ידי זה הוא נלכד ברשתו של היצר הרע שרוצה להרחיק אותו מהשם יתברך, כי אם הוא יהיה שבור כבר לא יהיה לו חשק להמשיך לעבוד את השם, הוא יתיאש לגמרי.

לכן אומר רבינו שצריך לעשות בדיוק ההפך, לא להסתכל על הרע שעשו, אלא להסתכל רק על הדברים הטובים שעושים. חז"ל אומרים (ברכות ג"ז) "אפילו ריקנים שבוך מלאים מצות פרמון", כל יהודי מלא במצוות, ועל זה צריך להסתכל, ועם זה צריך להתחזק, ועל ידי זה הוא יהפך להיות טוב לגמרי.

שאלות ותשובות ברסלב

מאיפה לוקחים כח ללחץ של הימים הנוראים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הימים הנוראים מתקרבים, ואני מקבל סחרחרת, אין לי כח להיות רציני, להתפלל, לראש השנה וילום הפפורים. כל שנה אני רק מחכה שהימים הנוראים יסתיימו, הלחץ שאני יודע ש"חכים" לבקש פי עכשו פותבים הפל לשנה הבאה, כבר מלחין אותי. זו מציאות שמגיע משפט ודנים כל אחד, אבל זה גורם לי להרגיש כמו שמרגיש אחד שעומד לפני משפט, הוא מבהל ולחוצ.

אני יודע שיהודים פשרים כמוכם מזמזמים לעצמם את הנגונים של ראש השנה וזה מביא להם שמחה, אבל אצלי זה בדיוק הפוך אם מישהו מתחיל לשיר תנועה של הימים הנוראים זה הופך לי את הקישקעס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ

לכבוד ... גרו יאיר

הימים הנוראים הם ימי רחמים; הקדוש ברוך הוא מראה לנו רחמים, הוא עומד ומצפה שנגזור בתשובה, שנתקן כל מה שצריכים לתקן. הם לא ימים מפחידים הם ימים של אהבה, זה זמן שכל אחד יכול להגיע אל הקדוש ברוך הוא.

הפעל התנאי זכותו יגן עלינו אומר (לקוטי תורה פרשת ראה לב, ב) משל למלך גדול שיושב בארמון מפאר, אז האנשים הפשוטים לא יכולים להגיע אליו, אין דרך להגיע למלך, אבל כשהמלך בשדה, אזי כלם יכולים להגיע למלך, אז המלך מחיך לכל אחד. אומר הפעל התנאי ז"ל, בחדש אלול הקדוש ברוך הוא כמו מלך בשדה, אזי זה זמן שכל אחד מקבל חייו מהמלך, ללא הבדל מי האדם.

אנשים מאבדים עשתונות כשבאים הימים הנוראים כי לא יודעים מה לעשות. חושבים שצריכים לעשות עבודות גדולות; צריכים לצום, צריכים לפרש מהעולם וכשרואים שלא עושים כלום נכנסים לעצבות, אבל האמת היא שקל מאד להתקרב אל השם יתברך, קל מאד להגיע אל השם יתברך.

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לעשות תשובה, שיאמר תהלים", כי כל יהודי רוצה להיות יהודי פשר, לעשות את רצון השם, אבל לא כל אחד זוכה להוציא לפעל את רצונו, ישנם כאלו שאין להם אפילו התעוררות לתשובה, "ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השייך לו", אפילו אם כבר יש לאדם התעוררות לתשובה, הוא לא יודע מה לעשות כדי להוציא את זה לפעל, "ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", ואפילו אם למישהו יש כן התעוררות לתשובה והוא יודע מה עליו לעשות כדי להיות

וכן בגשמיות אדם צריך להרגיל את עצמו עם הגלוי שגלה רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), שצריך למצא הרחבה בתוך הצרה; שדוד המלך אמר (תהלים ד): "בצר הרחבת לי", הינו שאפלו בתוך הצרה בעצמה הרחב לו הקדוש ברוך הוא, המצב לא כל כך גרוע.

כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר מצנה גדולה להיות בשמחה, וההכרח להכריח את עצמו להיות בשמחה, כי מדת השמחה באה לאדם מאד מאד קשה, פי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, ולכן צריכים למסר את נפשו על נקדת השמחה, וצריכים להתאמץ להסתכל תמיד על החלקים הטובים, הן ברוחניות והן בגשמיות, אם זכינו להיות באומן, הבה נקבל על עצמנו מעכשיו והלאה לצית לרבינו ובה להחיות ולחזק את עצמנו ולהיות בשמחה ובמצב רוח טוב תמיד.

כל אחד יכול ללמוד תורה

רבינו נתן לנו מתנה נפלאה, 'סדר דרך הלמוד' דרך איך יהודי בלי יוצא מן הכלל, לא משנה באיזה מצב הוא, יכול לזכות ללמוד תורה. רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) שיכולים ללמוד תורה אפילו שאומרים רק את המלים, אפילו שלא מבינים מה שאומרים, ולא זוכרים מה שלומדים.

כמו שהגוף צריך לאכול, ואם הוא לא אוכל הוא לא יכול לחיות. אותו הדבר גם הנשמה צריכה לאכול, ובלי זה היא לא יכולה לחיות. האכל לנשמה הוא התורה הקדושה, כמו שרבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ג) "אשרי מי שזוכה לאכול כמה פרקים משניות, ולשתות אחר כך איזה קאפיטלאך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות". רק התורה היא האכל לנשמה.

אבל לצערנו יש הרבה יהודים שלא לומדים, כי אין להם סבלנות ללמוד, הם עוד לא מצאו חברותא מתאימה ללמוד, הם עוד לא הצליחו למצוא זמן מתאים ללמוד. אבל עם 'סדר דרך הלמוד' של רבינו כל יהודי יכול לזכות ללמוד, לא צריך ראש לזה, צריך רק לפתוח את החמש, את המשניות, את הגמרא, וכן הלאה את כל שאר הספרים, ולהתחיל לומר את המלים. את זה כל יהודי יכול לעשות, וזה מכניס באדם ספוק אדיר בחיים, זה מכניס חשק לתורה, זה גורם שירגישו את המתקנות של התורה. רבינו אומר שכשיהודי ילמד על דרך זו, אזי לבסוף יפתחו לו השערים והוא יבין וידע כל מה שהוא למד.

זה נראה מאד מוזר, "סתם לומר את המלים? מה ארויח מזה? מה אועיל עם זה? אולי בזמן הזה עדיף שאלמד רגיל?", על כל הקשיות האלו, צריך אדם להסתכל על עצמו היטב, "מה עשיתי עד היום, ומה אני עושה עכשיו?" כשאדם יתבונן היטב, יראה שהימים והשנים עוברים בלא כלום, כי אם רוצים רק ללמוד כמו שצריך, ורוב הזמן הרי לא יכולים ללמוד בכלל כמו שצריך, והרבה אנשים בכלל לא יכולים ללמוד בכלל כמו שצריך, עובר הזמן בלא כלום.

לכן אל יקשיב האדם למי שמנסה לפתוח אותו שלא ילמד על דרך רבינו, לומר הרבה תורה, בזמן שהוא הרי רואה שימיו עוברים לו עם כלום, וכשהוא מצית לרבינו הוא חוטף הרבה תורה. עוד יבוא יום, שכל פרקי המשניות, כל דפי הגמרא, כל הסימנים בשלחן ערוך, וכל פרקי התהלים, שהוא חטף בעולם הזה עוד ישמשו אותו היטב.

בעת שזכינו לצית לרבינו ולבוא על ראש השנה לאומן, אנחנו צריכים גם לראות לצית לרבינו ולהתחיל ללמוד בהתמדה כמו שרבינו למד אותנו.

הבה נמשיך את ראש השנה של רבינו גם על כל השנה, הבה נקח אתנו הביתה את כל העצות הקדושות של רבינו, כך יהיה לנו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהר"א ש חלק ט"ז ערך יגיעות)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

פדיון נפש בערב ראש השנה

כידוע נתנו אנשי שלומינו למוהרא"ש מידי שנה בערב ראש השנה באומן "פדיון נפש", כמו שרבינו אומר (שיחות הר"ן סימן ר"ד) שבערב ראש השנה ראוי לתת פדיון.

מוהרא"ש אמר שהצדקה הכי גדולה שיש היא לתת כסף כדי שיוכלו להפיץ יותר ויותר את עצות רבינו בעולם, זו הדרך הטובה ביותר להחיות אנשים, וזה נשאר לאדם לנצח. לכן היה מוהרא"ש משתמש בכספי הפדיונות להדפסת ספרי רבינו ולבניית המוסדות של רבינו, שיוכלו להמשיך להפיץ את אור רבינו בעולם כולו.

גם השנה יתנו אנשי שלומינו "פדיון נפש" באומן לאותה מטרה, ניתן למסור את ה"פדיון נפש" לראש הישיבה שליט"א בערב ראש השנה באומן, ניתן לראות את זמני פדיון נפש באומן במשבצת נפרדת בגליון זה. העזרה בהפצת עצותיו של רבינו בעולם, היא ההכנה הטובה ביותר לראש השנה הקדוש.

פדה בשלום נפשי!

העירוב באומן כולל את בנין היכל הקודש

מוועד העירוב באומן נמסר שגם השנה יקיף העירוב באומן גם את בנין היכל הקודש.

אנשי שלומינו מכירים טובה לוועד העירוב באומן, שבאו לקראת אנשי שלומינו ולקחו על עצמם את הפרויקט היקר להרחיב את העירוב כדי שייכלול גם את בנין היכל הקודש ברחוב בליצרקובסקה בראש השנה.

העירוב שימושי מאד, בפרט השנה שראש השנה חל ביום ראשון בלילה, והציבור כבר נמצא באומן בשבת קודש, וכך יוכלו בעז"ה ללכת הלך וחזור בהרחבת הדעת לשפוך את הלב לפני השם יתברך בציון הקדוש ולפעול שנה טובה ומתוקה. שמחים לשמרו ולערב עירוב!

רבינו מתקן את פלנו

אנחנו נוסעים אל רבינו על ראש השנה להתחדשות כמו בפעם הראשונה, עם כל יום שמתקרב לראש השנה אני שמח יותר שאנחנו כבר נוסעים אל רבינו. רבינו מתקן כל אחד, שיהיה הפעל עברה הכי גדול, אם הוא מניע לציין - מתחיל איתו ספור תדש; רבינו מטפל בו עד שהוא מתקן אותו.

מוהרא"ש ו"ל ספר, היה אחד מאנשי שלומנו, בשם משה וועלנול, יצא עליו שם רע - שהוא עושה עברות. כשהוא הגיע לציין בראש השנה הרב מטשעריץ וזכרוננו לברכה צעק עליו: "משה וועלנול אפה בדין עבירנו, מי בקש ממך לבוא לכאן?! לך כל אנשי שלומנו היו טענות עליו: "מה זה שאפה צועק עליו מי בקש ממך לבוא לכאן? הוא לא הגיע אליך, הוא הגיע אל רבינו".

אחר כך מיישהו ספר שפעם אחת הוא התארח אצל היהודי משה וועלנול באמצע החתן, הוא ראה איך הוא מתפלל תפילת מנחה פשוטה בבכיות עצומות; אז ראו שרבינו משנה את האדם שיהפך לבעל תשובה.

(עצתו אמונה פרשת תבא תשע"ט)

ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב

בליצרקובסקיה 28 - אומן

זמנים לראש השנה תשפ"ג

שבת פרשת נצבים

- 6:45.....זמן הדלקת הנרות
- 7:30.....מנחה וקבלת שבת
- באטע בשבת בלילה אחרי הסעודה
- 9:30.....שחרית
- קידושא רבה וסיפורי מעשיות אחרי התפילה
- 7:00.....מנחה ושלוש סעודות
- 8:06.....זמן מוצאי שב"ק

ערב ראש השנה

- 1:00.....סליחות מוצאי שב"ק ליל זכור ברית
- פדיון נפש אחרי סליחות
- 8:00.....שחרית ערב ראש השנה
- פדיון נפש אחרי שחרית

ראש השנה

- 6:30.....זמן הדלקת הנרות
- מנחה.....בזמן הדלקת הנרות
- 8:00.....שחרית שתי הימים
- 12:00.....תקיעת שופר דרשה
- 5:00.....תשליך
- 6:00.....מנחה שתי הימים
- 6:30.....דרשה שתי הימים
- 8:00.....זמן מוצאי יו"ט

יהודי פשר, הוא צריך עוד לזכות לבצע למעשה ולא להשבר וכו' וכו', לכן לא כל אחד זוכה לעשות תשובה, "ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", מסים רבינו, כשאדם זוכה והוא אומר תהלים, אפילו אם אין לו שום התעוררות, הוא מתעורר לתשובה על ידי זה, "וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואת השף לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", והוא יכול להמשיך בעצמה רבה וכו', עד שהוא זוכה לעשות תשובה ולהיות יהודי פשר.

לכן תראה לומר כל יום תהלים ולהתבודד אל השם יתברך; תבקש מהשם יתברך שירחם עליך, שיקרב אותך אליו. אי אפשר לתאר ולשער את המעלה של התבודדות.

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הפל, דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר, להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות, בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת, פי בלשון הקדש קשה לו לפרש כל שיחתו, וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל כך בהלשון, פי אין דרכו לדבר בלשון הקדש, אבל בלשון אשכנז שמספרים ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו".

מעשה את העבודה הזו בכל חדש אלול כך תרגיש קרבת אלקים, אפה תרגיש משהו שאף פעם עוד לא הרגשתי, הטעם הנעים והמתוק שצדיקים מרגישים בגן עדן; החיים שלך יהיו בלי לחץ, אפה תהנה מהימים הנוראים.

כתיבה וחתמה טובה!

(עצתו אמונה פרשת עקב תש"פ)

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישראל
יום שלישי בשעה 21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15 בני ברק
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 דקות לאחר הדה"נ	רח' בעל שם טוב 7 בית שמש
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מורים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	רח' ריב"ל 6 מודיעין עילית
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דקות לאחר הדה"נ	רשב"י 19 צפת
שיעור: יום ראשון בשעה 21:00 רחוב צה"ל 9 (ביהמ"ד חב"ד)				

נא לברר אצל הגבאים לפני שבת

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
 ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / ארגנטיה 152-354380-451
 אנגליה 03303502363 / קנדה 9090-320-438-323-500-3462
 חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
 ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / ארגנטיה 152-354370-541
 אנגליה 03303502361 / קנדה 8080-300-438-323-500-3461
 לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com